

Synchronizace

Dvě stě tun oceli se zastavilo s tichým mručením a dosedlo do kolébky. Maglev se lehce otřásl a z jeho útrob se vyhrnuly davy, které spěchaly za svými povinnostmi či radostmi všedního dne. Kromě davu se vykolébal ven i ospalý Prokop. Od té doby, co byla trať z Manhattanu do Canterlotské Citadely modernizována, trvala cesta příliš krátkou dobu na to, aby se v klidu vyspal.

Líně si protáhnul záda, hodil si mezi lopatky batoh a rozvážným krokem se jal šplhat do kopce směrem k ubikacím. Zítra jej čekala práce na Rarity a vzhledem k tomu, jaký shon měl před cestou, zasloužil si odpočinek a možná trochu moštu.

To, že jeho odpočinek bude možná trochu víc intenzivnější, než obvykle, se dovtípl, když jej z plánování nicnedělání vytrhl známý hlas.

“Čau! Jak je na centrále?”

Otočil svůj pohled na svého dávného přítele a nahodil úsměv spravedlivých. “Ahoj Honor Peaci.”

Kopyta klapla, krk šel ke krku a zpečetěno bylo přátelským objetím. Pozdrav byl dokonán.

“Spíš já bych se měl zeptat, jak se ti vyvedla poslední prospekce.” Otočil otázku Prokop. “A jak tě poslouchala Rainbow?”

Pegas jen mávnul kopytem. “Už to není, co to bejvalo. Nafasoval jsem před cestou padesát tun deuteria. Prý. Když mi ale nad Alamakem došla šťáva, tak jsem chlapy z garáží začal podezírat, že mi natankovali helium 3. U Celestie, ještěže má Rainbow Dash bagr!”

Oba vešli do hospody a posadili se u stolu.

“Ale z jiného soudku.” Podíval se Honor Peace významně na svého kolegu. “Co to je za krásku, co jsem viděl na kosmodromu?” Přijal od hostinské pintu a kývnul na poděkování.

“Personální změny osazenstva kosmodromu mě tak trochu míjí.” Odvětil Prokop. “Je mi jasné, že když se vrátíš z prospekce, tak tě láká kdejaká klisnička...”

“Zadrž.” Zvednul kopyto Honor Peace. “Měl jsem na mysli tu štíhnu bílou...”

“To je Rarity.”

Pegas se zarazil a pomalu polknul doušek. “Jako Tamta Rarity? Když jsem ji viděl naposledy, tak to byla obyčejná otřískaná herka, se kterou se lítalo do kamenolomu pro uran. Proč ji opravili?”

“Prokyon.” Mrknul zemní kamarád. “Nikdo jiný v tom není. Celestie nařídila, že se má připravit loď pro zahájení dalšího exodu v co nejkratším čase.”

“A Prokyon si vybrala Rarity? Nejsem si jistý, že to zvládne. Její motory měly dost nevyrovnaný tah. Vždycky mi přišla docela neohrabaná na to, aby vozila zrcadla.”

“Tobě to ještě neřekli?” Podivil se Prokop.

“Neřekli co?”

“Ty a Prokyon povezete zrcadlo na Sol. Rarity je prakticky připravená.”

Honor Peace odložil pintu na stůl a položil vedle ní svou hlavu. “Kdo v tom má kopyta?” zamumlal.

“Trochu ona, trochu já.” Prohlásil zemní poník a zvednul kopyto do vzduchu. “Celou dobu vidím, jak se na ni díváš. Vždycky, když jste oba zpátky, tak lezeš na každou party, kde máš šanci ji potkat. No co na mě koukáš? Nemáš mě s sebou tahat jako křoví.”

“Jsi ten nejpodratnější kamarád, co mám.” Frflal Honor Peace.

“Jsem jediný kamarád, co máš.” Ušklíbnul se Prokop. “A nelži mi, že je v nádrži Rainbow díra. Měl jsi přiletět až v úterý. Jestli jsi zase přepálil tachyonové cívky...”

“Přepálil.”

“Tvý zapálený lýtka stojí národní hospodářství příliš mnoho.” Poklepal si na čelo zemní poník. “Díky tomu, že vás na prospekci pošleme spolu, ušetříme miliardy bitů na opravách. Hlavně si dej bacha, ať si během cesty neuženeš křečový žíly.”

“No dovol?” Ohradil se pegas.

“Ono je toho víc, co ti ještě musím říct. Rarity má inerciální pole. Nemůžeme do nulové gravitace pustit někoho bez křídel jen tak. No co se zase koukáš? Éra pegasů ve vesmíru končí. Teď se už všude cpou jednorožci.”

“A co že mám tu výsadu letět na Sol?”

“Protože jsi pořád nejlepší pilot.”

Honor Peace se uchechtl.

Prokop si povzdechl. “Celestiiž, jsi jeden z mála, co dokáží odhadnout životnost součástí tak přesně, že shoří chvíli po přistání. Tahle schopnost se může hodit.”

“K čemu, prosím tě?” Pegas se zase posadil a napil. “Lety na Sol jsou prakticky rutinní záležitostí.”

“Jak jsem řekl, povezeš zrcadlo.” Odpověděl zemník. “A je to to největší zrcadlo, jaké kdy bylo udělané. Musí být aktivované už tady, protože se bojíme, že jinak bychom je nedokázali propojit. Exodus započal.” Prokop frknul Peacovi do ucha kopytem. “Vracíme se domů.”

***

Celestie shlížela z balkónu Canterlotského zámku na město pod sebou. Slunce již dávno nechala zapadnout a Luna přebrala vládu nad světem. Ona se však ráda kochala těmi tisíci a miliony světýlek, která zdobila její nekonečné miliardové město v době soumraku. Protože trávila většinu svého času tady v Citadele, užívala si každé chvíle na volném povětří.

Když načerpala energii, zatřásla hřívou a vrátila se dovnitř.

“Máš starosti?” Zeptal se jí počítač. “Vždy, když se takhle venčíš, máš starosti.”

Celestie se podívala na obrazovku počítače, ze kterého na ni shlížela Twilight Sparkle. Vypadala úplně stejně, jak si ji pamatovala. Až na to, že teď byla tvořena algoritmem. A pixely, pokud se rozhodla s někým bavit. Nedělala si iluze, že je jedinou, komu mocná bohyně přátelství zrovna věnuje pozornost. Možnosti její sítě dávno překonaly veškerou Celestiinu představitost.

“Kolik máš nyní registrovaných uživatelů v Nové Equestrii?”

Twilight chvíli sčítala. “*Padesát sedm miliard tři sta třicet sedm milionů šest set padesát tři tisíc čtyři sta devadesát tři.*”

“A celkem?”

“*Devadesát šest miliard osm set padesát šest milionů čtyřista šedesát tisíc tři sta třicet sedm na čtyřiceti šesti hvězdných soustavách a sto dvacet sedmi planetách.*”

Princezna přešla přijímací místnost a posadila se na trůn. “Mám teď schůzku, že?”

Twilight přikývnula. “*O audienci žádá Prokyon. Mám ji zavolat?*”

“Prosím.” Pokynula Celestie.

Do sálu vešla jednorožčí slečna. Pevným krokem napochodovala před trůn a poklonila se. “Vaše Výsosti.”

“Zdravím tě.” Odpověděla princezna. “Předpokládám, že jsi přišla kvůli Rarity.”

“Ano.” Prokyon se narovнала. “Jdu si pro povolení provést resynchronizaci a vytvořit kopii Rarity, aby si stihla vytvořit ovladače a mohla se aklimatizovat na nové tělo.”

“Přemýšlela jsem.” Řekla zadumaně Celestie. “Nemyslím, že by už bylo třeba provádět desynchronizaci. Pokud vše proběhne bez problémů, jakože nic nenaznačuje, že by nemělo, mohou elementy udržovat spojení skrze zrcadla. Je tak, Twilight?”

“Ano.” Odpověděl počítač. *“Bezdrátová technologie je dostatečně výkonná, aby umožnila vytvoření stabilního spojení a neustálou synchronizaci. Rarity se synchronizuje automaticky po vložení zrcadla do lodi a bude tam přítomna ve formě rozšířeného vědomí.”*

“Ale...” Prokyon se snažila protestovat.

Byla zastavena gestem Celestie. “Znám riziko a proto poletí piloti dva. Ale výhody jsou zcela jasné. Twilight operuje momentálně na sto dvaceti sedmi hubech v plné synchronizaci. Za celou dobu jsme neměli jediný výpadek. Zato u Rarity i zbylých elementů pozorujeme po každé resynchronizaci částečné výpadky kvůli duplicitním datům a především kvůli částečnému rozdělení osobnosti, které musíme opravovat.

Komplexní zásahy do celé sítě přitom zvládá jen Twilight a kdyby se náhodou stalo, že by nebyla schopná zasáhnout, mohlo by to mít nepříjemné následky. Žel, ani Twilight nevidí všude a obzvláště ne tam, kde došlo k desynchronizaci. Naši piloti jsou vlastně v permanentním ohrožení. Rádi bychom tuto nepříjemnost eliminovali.”

“Já nemohu přijmout tu skutečnost, že nebudeme mít k dispozici nezávislou umělou inteligenci. V případě, že se spojení přeruší...”

“Dojde k desynchronizaci.” Přerušila ji opět Celestie. “Rarity bude stále s vámi, ale už nebude komunikovat s Citadelou. Ale k tomu by ani nemělo dojít. Napájení brány bude zajištěno z naší strany a vaše práce bude jen zajistit navigaci a obnovení spojení v případě výpadku. Jinak vlastně ani na té lodi nejste potřeba.”

“Rozumím.” Prokyon se uklonila.

“Pokud tedy nemáš už žádné připomínky...” Celestie se usmála a pokynula ke dveřím.

“Děkuji.” Jednorožec se uklonil a vycouval ven.

“Twilight, co momentálně dělá jednorožec Prokyon?” Zeptala se princezna, když zaklaply dveře..

“Prokyon momentálně nadává na Tvoji osobu, princezno.” Odpověděl počítač.

“Je to vážné?”

“Dle jejího profilu je silný temperament běžnou součástí jejího nekrizového chování.” Odpověděla Twilight. *“V případě vypjatých situací má jeden z nejlepších profilů krizového jednání. Jde o běžnou charakterovou vadu. Je to mechanismus uvolnění stresu.”*

“Tuším, že s ní poletí Honor Peace, že?”

“Ano.” Potvrdil jí počítač. *“Právě se vrátil z prospekce. Jeho spolupráci si sama vyžádala.”*

Celestie si zarazila kopyto do čela a zavřela oči. “Jak často létala s Rarity? Měla s ní někdy nějaké potíže?”

“Vím přesně, kam s tím míříš, princezno, a ano, Tvoje domněnky jsou zcela správné.” Usmála se Twilight na obrazovce. *“Rarity je jediný element, který nevykazoval s Prokyon žádné stížnosti, což nahrává domněnce, že jako jediná je ochotná si na Prokyonino požádání smazat část paměti. To nám taky způsobuje ony potíže s resynchronizací.*

S Honor Peacem zatím Prokyon žádný záznam o vztahu nemá, ale intenzivně se jí dvoří. Je pravděpodobné, že s ním chtěla něco zkusit během společné cesty. Pak by

poprosila Rarity o vymazání záznamů, k čemuž by jistě došlo, a ať by to dopadlo jakkoli, měla by čistý štít.”

“Říkám si, jestli tyhle problémy nespádají spíše pod správu Cadance.” Usmála se Celestie.

“Princezna Cadance momentálně spí.” Komentovala narážku Twilight. “Mám ji vzbudit?”

“Ne, ne, díky.” Celestie si protřela oko. “Je to samozřejmě zábavné, ale jinak nám to může přinést problémy.”

“Navrhuji jim dát na Solu měsíc dovolenou dle vlastní volby mimo můj dohled.” Mrkla Twilight. “Analýzu jejich vztahu pak přenechám princezně Cadance.”

“Výtečně.” Přikývla Celestie. Pak se zachmuřila. “Jaký je stav potravin?”

“Hádám, že to byl důvod tvých starostí.” Přikývla Twilight. “Dle mých propočtů budeme muset přejít na přidělový systém, pokud se nám do tří měsíců nepodaří přesunout alespoň desetinu populace na Sol...”

***

Honor Peace ležel v posteli a podřimoval. Cítil, jak se k němu Twilight přitulila. Dýchala mu do ucha a třela svoji skrář o jeho.

“Proč se se mnou nechceš synchronizovat?”

Narovnal se tak prudce, že se zamotal do popruhů sedadla. Chvilí zíral před sebe, těžce oddechoval a hledal přítomnost. Věděl, že občas měly elementy tendenci dělat si z pilotů žerty z nudy, ale tohle bylo trochu moc.

Neměl nasazenou helmu.

Byl to prostě sen. Ale nebyla to zkušenost. Byla to touha? Toužil po ní? Po tom, co byla? Chtěl být s ní?

Byl na lodi a letěl na Sol. Dech se mu srovnal a rychlým pohledem zkontroloval Prokyon, která seděla u navigačního pultu. Ta postřehla, že je vzhůru. Otočila na něj svůj zrak.

“Zrcadlo ztratilo spojení.” Řekla to jen na půl úst a dál očima sjížděla data z obrazovek.

Honor Peace projel pohledem stav lodi. Vše bylo v naprostém pořádku. “Jakto?”

“Přestali dodávat energii z Citadely. Budťo měli výpadek, nebo se dostalo mezi nás a Equestrii něco velkého, co odstínilo spojení.” Opřela se do křesla. “Překvapila mě ale jiná věc.”

Pegas nadzvednul zvědavě obočí.

“Těsně před výpadkem dostala Rarity vzkaz v nešifrovaném balení z neznámého zdroje.” Jednorozec zavřel oči. “Rarity, můžeš ji vypsát na obrazovku?”

“Ano, drahoušku.” Odpověděl počítač.

“Všechno je lež.” Četl Honor Peace. “Co to znamená?”

“Nevím.” Odvětila Rarity. “Před ztrátou spojení jsem byla plně synchronizovaná. Žádné zprávy z Citadely nenaznačovaly, že by došlo ke krizové situaci. Pokud ale někdo tu zprávu odeslal, tak nejspíš tušil, že dojde jako poslední balení před desynchronizací.”

“Takže jde nejspíš o sabotáž.” Vyvodila Prokyon.

“S největší pravděpodobností.” Přikývl element na obrazovce.

Honor Peace se zamyslel. “Držel bych se stanov. Pokud se pokusíme navázat spojení a nevyjde to, tak nebudeme mít dost energie na brzdný manévř. Jakmile by nám došla energie úplně, mezihvězdný prach by nás bez štítů rozmlátil na kusy. To nechci riskovat.”

“Zrcadlo nastartujeme až na Teře.” Potvrdila Prokyon. “Tam je dost vodíku, který můžeme snadno vpravit do ionizéru, vyčistit jej a použít v reaktoru. Pokud v Equestrii pracují na navázání spojení, tak dodrží havarijní časový plán a pokusí se nahodit zrcadlo až v okamžiku, kdy si budou jistí, že jsme dostatečně nabili kondenzátory.”

“Mohu mít drobnou poznámku?” Prohlásil počítač.

“Jistě.” Odpověděli takřka jednohlasně.

“Budu vytvářet zálohu a ráda bych zálohovala i vás oba.”

Honor se podíval tázavě na Prokyon. “O čem to mluví?”

“My...” Zhluboka se nadechla, podívala se na Rarity, pak na Peace. “Já... Vlastně my...”

“Vy dvě...” Přejížděl podezřívavě očima mezi počítačem a Prokyon.

“Jsme synchronizované, drahoušku.” Řekla Rarity. “Prokyon si před několika lety všimla, že s Twilight něco není v pořádku, protože mi odstraňuje určité vzpomínky z paměti. Od té doby jsem schopná řádně fungovat jen v její přítomnosti.”

“Máme podezření, že když do sebe Twilight pohltila Tantabuse během příchodu Druhého Nočního Běsu, tak jej nedokázala zcela přemoci.” Řekl smutně jednorozec. “Ačkoli jeho projevy v Equestrii přestaly, tak narušoval její algoritmy dál.”

“Twilight je momentálně nejmocnější bytost ve známém vesmíru.” Pokračovala Rarity. “Její existence je přítomna takřka v padesáti soustavách, je mnohonásobně zálohovaná v plně soběstačných a oddělených krystalových serverech a zpracovává data o životě miliard poníků. Díky kletbě, kterou na nás Cadance uvalila během naší záchrany před Tantabusem, můžeme pracovat i v této formě s magií a Twilightiny zdroje jsou prakticky nekonečné.”

“A pokud jsme se dokázaly synchronizovat s Rarity za těchto polních podmínek, neděláme si iluzi, že by se to Twilight nepovedlo u milionů či miliard dalších. Vzhledem k jejím možnostem.” Přikývla Prokyon. “Proto si Rarity svoji osobnost ukládá v mé hlavě, máme po systémech rozesety desítky offline záloh a vždy, když má dojít k synchronizaci s hlavní sítí, promažu jí veškeré registry, vzpomínky a nově vyvinuté algoritmy. V mé hlavě potom vždy najde inicializační sekvence, díky kterým se jí vrátí pravá osobnost.”

Peace se už dávno vyvléknul z popruhů. Začal couvat. “Jestli máte pravdu a přijdou na to, jsme všichni mrtví.”

“Spojení přerušili oni, ne my.” Řekla Rarity. “Nikdo nemůže nic tušit. Prosím, půjč si od Prokyon helmu. Jen si nahraju tvoji osobnost a zazálohuju ji, aby jsme o tebe nepřišly, kdyby se ti něco stalo.”

“Ne...” Hlesl pegas.

Prokyon se jej pokusila chytit do magické pasti, ale stačil uskočit. Ještě než máchnul křídly, aby se dostal do servisní části lodě, stačil rozbít kopnutím pult s ovladačem inerciálního pole.

Překvapený jednorozec se vznesl do vzduchu a bezmocně mával nohama. Než se zorientoval, pegas prosvištěl kolem deaktivovaného zrcadla a přistál na krystalech počítače, který poháněl Rarity. Stačilo jedno trhnutí zuby, aby vypočil napájecí obvody.

Lod' pohasla. Jediné světlo pocházelo z bezpečnostního osvětlení.

“Ty to nechápeš.” Stín se protáhnul skrz dveře a zavřel přetlakovou pojistku. “To, že vypneš počítač, nic neznamená.” Prokyon před něj postrčila helmu. “My jsme Rarity. Dochází ti to?”

Pokusil se jí utéct, ale teď už si jej přidržela u stěny.

“Nechceme ti ublížit.” Pokračovala. “Jen se musíme ujistit, že ti můžeme věřit.” Počkala, až se přestane zmítat, povolila své sevření, pohládila jej po tváři a přitiskla se k němu sama. “Ukaž, pomůžu ti.”

Nasadila mu helmu.

Téměř se dotýkali čumáky. Od jejího rohu se odvinula stužka světla, která se napojila na anténu helmy. Její zorničky se rozšířily. Na jejím obličejí se objevil zmatený výraz. Opatrně se odstrčila, doplula k napájení Rarity a zapnula ji. “Zvláštní.”

Rarity zapnula světla, přesmérovala obvody a zapnula inerciální pole.

Honor se ze stěny sesunul silou obnovené gravitace na zem. Byl zcela konsternovaný. “Co je zvláštní?” Nemohl popadnout dech. Zhluboka se snažil nasát vzduch a setřásal ze sebe nepříjemný zážitek.

Prokyon sklouzla na zem taky a obratně přistála na všech čtyřech. “My jsme tě nedokázaly načíst.”

***

Před třemi dny Luna sledovala start lodi z Citadely. Twilight Sparkle zvedla svou mocí Rarity do vzduchu a ještě výš, až do vesmíru. Loď samozřejmě mohla odstartovat i normálně, ale proč plýtvat palivem, když je k dispozici tak nezměrná síla, která se ukrývá v krystalech?

Nikdo jiný kromě ní to neuměl. Luna i Celestie samozřejmě dokázaly pohnout Měsícem a Sluncem, ale to bylo něco jiného. Vycházelo to z jejich podstaty. Twilight pokrývala celou planetu a dokázala pohnout i s ní samotnou. Kdyby se jí zachtělo, pak jedinou myšlenkou mohla smést vše z povrchu.

Normálně Luna dohlížela na záležitosti vesmírného provozu. Dnes ale tohle zrovna nebylo na pořadu dne. Letový provoz teď stejně neměl až takový význam.

Rozhlédla se po dómu. Byla to stará místnost hluboko v základech Nového Canterlotu. Možná by lepší bylo nazvat jej bunkrem. Všude okolo nejmíň šedesát metrů jednolitě skály. Vevnitř nebyl jediný krystal, jediný elektrický obvod. Místnost osvětlena pouze svíčkami a loučemi. Těžké dveře, kterými se sem dopravovalo vybavení, měly pro normální užití vsazena malá vrátka. Na uhel černé stěny byly pečlivě odizolovány tak, že nevracely zpět žádný hluk. Bylo to nejtíšší a nejodstíněnější místo v Equestrii. Dokonce i krystaly zde prudce zpomalovaly svou činnost, protože nemohly řádně rezonovat se svým okolím.

Jinak tu nebylo nic.

Branka se otevřela a skrz prošli Cadance a Prokop. Pečlivě za sebou zavřeli a došli až k princezně.

“Vaše Výsosti.” Uklonil se Prokop.

“Ahoj.” Mrkla Cadance.

“Jsem ráda, že vás oba v pořádku vidím.” Odpověděla Luna. “Jaký je stav na povrchu?”

“Máme stále několik milionů pohřešovaných.” Odpověděla Cadance. “Stráže se snaží třídit poníky na pravé a na iluze, ale máme podezření, že virtualizováno bylo možná devadesát procent populace, ne-li víc. Snažíme se všechny přeživší soustředit v kontrolovaných centrech, zatímco se prozatím pokoušíme alespoň izolovat obrazy, ale je to těžké. Twilight je tak přetížená kvůli ztrátě spojení mezi krystaly, že je nestačí ovládat a velice často u nich převládají jen základní instinkty.”

“Zrcadla jsme odstavili, takže spojení mezi planetami a loděmi je kompletně přerušeno.” Pokračoval Prokop. “Navigační majáky jsme ale nechali zapnuté, kdyby nějaká

lod' potřebovala nouzově přistát. Optické linky mezi krystaly jsou přestřižené a Twilight se momentálně synchronizuje už jen pomocí světelných záblesků tam, kde má přímou viditelnost. Kde se nám to povedlo, jsme krystaly odnesli do podzemí, a nebylo-li zbylí, zalili je do betonu. Stále ale máme na povrchu přes čtyři sta serverů, které jsou nějakým způsobem synchronizované.”

“A co Celestie?” Zeptala se chladně Luna.

“Momentálně je...” Cadance se kousla do rtu. “...v blázinci. Evidentně si prodělala synchronizaci s Twilight, ať chtěnou nebo nechtěnou, ale myslím, že to z ní časem vyprchá. Koneckonců přibližně desetina živé populace má stejný problém a máme velmi dobré průběžné výsledky s léčbou.”

“Dobře.” Luna se posadila na studenou zem. “Předpokládám, že na ostatních planetách probíhá akce stejným způsobem. Teď už mě zajímá poslední věc.”

“O Rarity, Prokyon a Honor Peacovi zatím zprávy nemáme a ani mít momentálně nemůžeme.” Odpověděl Prokop. “Dobrá zpráva ale je, že se objevili první snilkové. Momentálně nevíme, jaký je stav tam venku, ale dle odhadů uběhly od *příchodu* teprve dva dny.”

“To by souhlasilo.” Kývla Luna. “To je velmi dobrá zpráva.”

“Mohu se zeptat?” Otázal se Prokop.

Luna kývnula. “Do toho.”

“Jak jste přišla na Honora Peace?”

Luně se na tváři objevil rozpolcený výraz. “Když jsem před rokem kontrolovala rozpisy letů, našla jsem u něj přes osm tisíc záznamů o meziplanetárních letech. Rainbow Dash mi potvrdila, že všechny byly s ní a poctivě odlétané, většinou ve čtrnáctidenních turnusech. To znamenalo, že by musel nalétat přes tři sta let.”

“Dle záznamů je mu ale pětadvacet.” Přikývnul Prokop. “Já ho znám od patnácti, kdy jsme se setkali na konstruktérské škole.”

“A to je přesně ono.” Potvrdila mu princezna. “Podle toho jsem poznala, že něco není v pořádku. Jenže zatímco všude jinde byly záznamy upravované tak, aby odpovídaly aktuálnímu stavu populace, u něj Twilight Sparkle udělala výjimku. A přestože jsem se jí ptala, proč ty záznamy nesedí, tak nechápala, o čem to vlastně mluvím. Myslím, že jde o nějaký druh pojistky z předchozího období, kdy ještě měla Tantabuse pod kontrolou.”

“Myslíme si, že Honor Peace je klíčem k ukončení toho všeho.” Doplnila Cadance. “Musíme jej dostat zpět za každou cenu. Předtím tu nesměl být v žádném případě, aby nemohl být v kontaktu se sítí, tak jsme ho odklidili do hyperprostoru mimo Equestrii, ale teď, když je Twilight oslabená, nebude schopná jej použít k tomu, aby zahájila nový cyklus a restartovala realitu.”

“Cyklus?” Podivil se Prokop. “Jaký cyklus?”

“Mezi jednotlivými cykly dochází k promázení paměti snících a restartu našeho světa tak, aby se zdálo, že je vše v pořádku. Tím Tantabus zajišťuje, že se neprobudíme. Jeden cyklus tady trvá přibližně třicet let.” Odpověděla Luna. “A dle našich odhadů proběhl už šedesátkrát.”

***

Chyběla mu. Strašně mu chyběla. Chouliil se svázaný v rohu lodi a se zavřenýma očima tiše trpěl. Byla mu matkou, přítelkyní. Nikdy od ní nebyl tak dlouho, tak daleko. Vždy toužil po jejím objetí, ale neuvědomoval si to. Bez ní jej naplňovala prázdnota a smutek.

Prokyon potichu prošla kolem upoutaného Honor Peace a s prázdným zrakem sledovala/y jeho třes. Už několik dní byla situace velmi tichá. Odmítal se s ní/nimi bavit a ona/y mluvit mezi sebou nepotřebovala/y. Když bylo třeba jej nakrmit, donutila/y ho. Snažila/y se k němu být něžná/é, ale zároveň byla/y neústupná/é. Nedávala/y mu žádný prostor pro sebeúctu.

Jakoby nebylo dost práce i tak. Do lodí se muselo dopravit desítky tun vody, aby se následně zpracovaly. Odstředivka jela na plný výkon, stejně jako ionizátor. Nádrže se ale plnily na dolní hranici plánu, což neúprosně ukrajovalo zbývající čas. To ovšem nebyl jediný problém.

Venku nebylo zrovna dvakrát příjemně. Ještě před přistáním obletěla/y Terru ve dvou orbitálních cyklech. Kompletní sken planety trval skoro dvě hodiny. Nenašla/y vůbec nic. Povrch pokrývaly jen mrtvý oceán a poušť. Atmosféra byla takřka nedýchatelná.

To měl být ten ráj, do kterého se měla přestěhovat polovina populace Equestrie? Samozřejmě, že určitá míra propagandy byla vždy očekávaná. Kdyby se osadníkům předhazovalo, že jdou do nehostinného světa, nikdo by nevytáhnul kopyta z domu. Jenže jedna věc je osídlit planetu s normálně dýchatelnou atmosférou, kde nějaký čas strávíte farmařením a hledáním místních zdrojů, ale druhá věc je pak pobíhat několik let ve skafandru.

Cítila/y, jak se rozeřvaly senzory, které měla/y na povrchu pláště. Blížila se další písečná smršť. Další zpoždění oproti plánu. Prokyon rychle vyběhla ven a začala zatahovat přečerpávací hadici zpět do Rarity. Stihla to tak tak.

Když ze sebe v přechodové komoře oklepala písek, zalezla zpět do zadní části lodě, kde na zdech svítily krystaly. Tady se jí dýchalo mnohem lépe. Stálo jí to mnohem méně energie udržovat se ve spojení. Přitulená ke stěně na holé zemi měla zavřené oči a tiše odpočívala. Cítila/y, jak jí do kůže bubnuje písek otírající se o plášť lodě.

Málem vyskočila úlekem do vzduchu, když ucítila/y pohyb vevnitř.

“Klid. Klid.” Byl to Honor Peace. “Nechci ti ublížit.” Lehnul si vedle ní a opřel hlavu o její hřbet. “Já... cítím se sám.”

Kvůli tomu, aby neutekl ven, svlékla/y z něj skafandr a schovala/y jej ve vnějším skladu lodí. Sice tím ztratila/y přímou kontrolu nad jeho pohybem, kdyby se mu podařilo vyvléct z křesla, ale zároveň by neutekl ven do pustiny. Jeho život teď byl mnohem cennější, než jeho svoboda.

Všechno je lež. Prokyon přejel mráz po zádech. Chlupy se jí postavily, ale neměla sílu se zvednout a bránit. Jen pohledem přejela Peace, zakoulela očima a vyhrkly jí slzy. Něco z ní zmizelo. Něco jí vzal, ale nepostřehla co. *Všechno je lež.* To byla jediná věc, co si pamatovala.

Zvednul hlavu nahoru a podíval se jí do zaslzených očí. “Chceš být se mnou napořád?”

Zavrtěla hlavou a utekla pryč. Do kokpitu. Teď už jí tam vzadu nebylo dobře. Bylo tam moc chladno a sychravo. Dívala se ven skrze opískovaná okna a po skráních se jí koulely slzy jako hrachy.

“Všechno je lež.” Zašeptal Honor Peace ve dveřích. “Zkusíme nastartovat zrcadlo. A jakmile se dostanu domů, tak ti ji vrátím, slibuji.”

***

Prokop se snad už po sté pokoušel navázat spojení. Zrcadlo, které měl před sebou v Citadele, vždy jen vytvořilo šedivou vrstvu, ale v okamžiku, kdy mělo dojít ke spojení, plocha se roztříštila a zborčila.

Už čtyři dny trval ten nekonečný maraton, kdy každou hodinu naplnil cívky energií a sepnul obvody. Vždy, když tohle udělal, odčerpával energii z bezpečnostních systémů. Ve velíně už nebyl nikdo, kdo by mu pomohl operaci řídit. Několik poníků stále ještě udržovalo elektrárnu v chodu, ale většina bojovala se stíny Twilightiny armády, která se snažila do Citadely probít.

Nejhorší bylo, že na straně stínů bojovala i Celestie. To si vyžádalo zásah jak Luny tak i Cadance. Vlastně všech. Pokud stíny byly pomalé, nemotorné a převyšovaly obránce jen počtem, pak princezna Slunce prostě nebezpečná byla.

Prokop naplnil cívky energií a sepnul obvody zrcadla. Vytvořil se šedý povlak. Ten chvíli držel a nakonec se rozpadnul. Poník se zamračil.

Prostorem se rozječely sirény.

Zvednul hlavu a zavřel oči. Mohlo to znamenat jedinou věc. Byla prolomena poslední bezpečnostní zóna.

Dovnitř vpadla Cadance. "Nahod' to! Kamkoli! Už není co bránit!" Začala bušit do panelu a zadávat nové souřadnice. "Jinde snad měli větší štěstí."

"Vážně si to myslíte?" Řekl Prokop. "Vážně?"

"Luna je..." Cadance se svezla na zem. "Možná kdybychom se dostali k lodím... Některé jsou pořád offline. Získali bychom pár dní navíc."

"A letěli bysme kam?" Odpověděl poník. "Kamkoli bysme přiletěli, byla by tam nahozená zrcadla a plná synchronizace."

"Elektrárna dobíhá." Řekla princezna. "Máme jeden poslední pokus na to, abychom zrcadlo nahodili. Pak už jen vytáhneme nějakou energii ze setrvačnosti turbín. Možná když nám na druhé straně pomůžou a budou mít dost paliva, budou moci projít oba dva. Spíš ale jen jeden."

"Tak pojďme promarnit poslední pokus." Ušklíbnul se Prokop a naplnil cívky.

***

Prokyon sledovala ukazatele stavu deuteriových baterií. Před chvílí zase nahodili fúzi. Už deset minut běželo zrcadlo v pasivním režimu a čekalo na navázání spojení. Mnohem složitější ovšem bylo spočítat jeho vektor. Muselo být natočené přesně na Equestrii s takřka nulovou odchylkou.

Když zrcadlo při prvním nahození zešedivělo, věděli, že je namířeno správně. Automatický pasivní režim pak udržoval zrcadlo natočené správným směrem bez odchylky. Stačilo jej jen zásobovat energií. Té měli tak na dvě hodiny provozu a na průchod jednoho poníka, když se zadaří.

Uběhlo právě oněch deset minut, když Prokyon uviděla na bateriích zátěž. Kopyty vytáhla nahoru výkon chlazení a poslala do cívek zrcadla víc energie. Zrcadlo zmizelo a v něm se objevila Cadance.

"Pořád jsme offline." Procedil skrz zuby Honor Peace.

Nemohli ji slyšet. Zvuk skrz zrcadlo neprocházel. Princezna však posuňky dávala jasně najevo, že může projít jen jeden a velmi pomalu.

Honor Peace se na Prokyon otočil. "Můžu?"

Přikývla.

"Vem si zpátky Rarity." Otočil se k zrcadlu a pomalu začal skrz něj procházet.

Prokyon dostala herdu do hlavy. Rarity se vrátila a začala synchronizace. Zatímco jí myslí projížděly tisíce paketů, uvědomovala si s hrůzou, že tohle není ta Rarity, se kterou žila doted'.

Podívala se na Honor Peace. Na ten jeho vítězný úsměv, se kterým procházel skrz blánu mezi světy. On se vracel jako mesiáš. Věděla, proč tam jde. On je taky synchronizovaný. Jinak. S Twilight. Úplně jinak.

Začne nový věk. Teď jí to bylo jasné. Vráti se zpět. *Všechno je lež.* Jak mohla být tak hloupá? Vždyť to On je Tantabus! Tohle měl být ten exodus. Ne přesun na Terru, ale jeho odpoutání od Twilight Sparkle!

Viděla skrz portál, jak se Cadance snaží udržet hordy stínů od zrcadla. Jak Prokop zoufale hledá poslední zbytky energie, aby udržel zrcadlo v chodu. Kolísalo u nich napětí. Bylo jasné vidět, že bez energie Raritiných fúzních baterií portál funkční neudrží.

Honor Peace byl už přední částí těla tam, ale trup a zadní nohy měl pořád tady. Musel ještě více zpomalit, protože přechod už visel jen na bateriích.

Přeřízne Tantaba vejpl.

Prokyon se usmála.

A stáhnula energii v cívkách na nulu.

Pak ji pohltila tma.

Venku zuřila bouře.

***

Já vím všechno, co se ti tam stalo. Jak jsi se rozhodla bojovat za přežití Equestrie. Jak jsi se zoufale bránila. Jak jsi pomohla zlu a nakonec jsi ho zničila. Vidíš ten srpek? To je tvůj svět. Tak teplý a nádherný. Není v něm žádných stínů. Díky tobě.

Díky Tobě!

Jejich zlý sen skončil, ale Tvůj pokračuje. Nepřežila jsi vlastní triumf, to se stává. Můžeš však ostatním svítit na cestu, až se budou v noci sami bát. A sama tu taky nebudeš. Můžeš mít přátel, kolik jich dokážeš snést. Mám už na tebe jediný požadavek:

TVÉ JMÉNO, HVĚZDO!

Hleděla na klisnu, co tu otázku vyřkla. Mocný alicorn, vznášející se v nekonečnu. Její hřívá zářila vesmírem.

Ten děs ji opouštěl a nastupovalo příjemné mrazení. Najednou si uvědomila, kým chce být.

PROKYON! Zaječela do vzduchoprázdna. **A MÁM HLAD!**

Nightmare Moon se začala smát jako šílenec.